

FAMILIA.

BUDA-PESTA

16 Noemvre st. v.
28 Noemvre st. n.

Va eși joi'a și duminică'a.

Redacțiunea: strad'a arbo-
relui verde nr. 12.

Nr. 87.

ANULU XIV.
1878.

Prețulu pe unu anu 10 fl.;
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Inceputulu iernei.

Pe arbori nici o frundă,
Sub stresîni nici unu glasu :
În câmpî nici flori, nici ierba,
Nici fluturi n'au remasu ! . . .

Pe alte tîermi mai veseli,
Pe alte dulci hotara,
S'au dusu și flori și ierba,
Si vîntulu celu de véra !

S'au dusu din codri chorulu,
Si frémétulu s'au dusu
Cum sbóra vesel'ă,
Din peptu de doru patrunsu.

S'au dusu ori ce verdéti'a,
S'au dusu și gîndulu meu ;
S'au dusu a mea speranti'a . . .
Si aici remas'am eu ! . . .

Afara vîntulu urla,
Pe culmi albéti'a cresce,
În sufletu-mi e iérna,
În peptu inim'a rece ! . . .

Câci dusu-s'a . . . din tîéra . . .
Pe unu strainu pamêntu
Si m'a lasatu plecata în gele
Că cruce pe-unu mormêntu ! . . .

Iulia.

Maritata și totuși fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

— Eu cu lacaii din castelu nu am nici o comunicățiune, — reflectă Polly rece; — nu mi-am cautatu nici odata cunoscutie între personagiulu servitorescu, de și acestia sînt foarte bine instruiti în privinți'a relațiunilor domnilor sei. În casulu acesta asemenea lacaiulu are totu dreptulu, Mr. Fane ne-a cercetatu astadi, și noi amu convorbitu despre acelu obiectu. Elu e logoditu cu Miss Hautton și în maiu se vor cunună în Londra.

Miss Mason își întorse dosulu cătra Miss Lang.

La șapte ore sosi Lordulu Montalien cu trenulu însocitu de amicul seu jurisconsultulu Mr. Gripper, unu barbatu de statura mica, morosu și foarte seriosu.

Ei se închisera în biblioteca și convorbira mai multu de o óra; dupa aceea se asemnă avocatului o chilă, iér Lordulu se anuncia prezentarea lui Fane.

Stapânulu castelului siedeá într'unu fotelu la mész'a de scrisu și erá adâncitu în cugete. Mr. Fane se simtiera straordinariu emótiunatu când întrá în biblioteca.

Ambii domni erau pré adânciti în afacerile proprie și nu observara iritatiunile reciproce.

Ralf Fane ocupá locu.

Se dice, că petítulu ar fi cu multu mai greu la tata ori la tutoru, decâtu la énsasi respectiv'a dama.

Artistulu erá cu Diana în cea mai buna întielegere, sciea mai departe, că petítulu de Lordulu Montalien este numai formalitate, și totusi amutí vocea lui întocmai că „amiculu“ lui Macbeth.

Lordulu își abstrase cugetulu dela tem'a celu preocupá placutu, și ascultá acum la cuvintele frânte ale tinerului.

— Dta voiesci a luá pe Diana de soçi'a și ími ceri ínvoirea? E foarte frumosu dela dta, că mai ántáiu ai venitú la mine, altcum erá de prisosu; eu din parte-mi ve poftescu din ánima fericire. Este în adevéru o mica diferinți'a de etate între dvóstre, Scotii ínse dícu, cumca acolo este binecuvéntare în casa, unde soçi'a este mai betrána.

Din faci'a lui Ralf Fane se vedea, că i-arú fi mai placutu, de nu esistá acea diferinți'a de etate.

— Mi-ai datu dara ínvoirea, Mylord? — íntrebá elu sculându-se.

— Din ánima, am ínse sè te facu atentu, ca venitele Dianei íncetá cu mórtea ei. Acum spre a veni la alta eeva, am a te íntrebá, nu cumva iti este dtale aici cunoscutu unu omu cu numele Mason?

Ralf Fane tresari.

— Eu cunoscu pe unu omu cu acelu nume, potu ínse sè ffa mai multi cu numele „Mason“ în Spekhamen, de órece acestu nume e foarte de comunu.

— Da, póte fi; pe carele ílu cautu eu ínse se numesce Ulrich Mason, e pictoru decoratoriu și are o sora cu numele Rosamunda — Rosalinda — nu, Rosanna.

— Pe acél'a ílu cunoscu.

— Elu are și o pupila, care se díce că i-ar fi nepóta, o fetiti'a de șiese-spre-díece ani cu numele Polly.

Déca Lordulu Montalien nu-si culegea aceste date din notiti'a sa, de siguru aru fi pututu observá iritatiunea artistului.

— Cunoscu si pe Polly Mason, Mylord.

— Spune-mi ce esterioru are? Me prindu pe orice, că e o creatura necioplita cu unu nasu turtitu, și vorbesce unu dialectu îngrozitoru.

— Ai perde, Mylord; Miss Mason e un'a dintre cele mai frumoase fete, ce cândva am vedut.

— În adevèru? — oftà Lordulu Montalien, — cu atât mai reu pentru mine. O pupila si ereda cu unu nasu turtitu aru fi fost pentru mine destulu de criticu, o pupila înse cu nasu grecescu si optu-dieci mii pundi avere e de o suta de ori mai criticu. Tota vietia mi-a fost unu martiriu, pôte cà acést'a va fi paiulu, ce va rumpe spinarea camilei.

Ralf Fane se uimì de vorbirea lui.

— Eu nu te pricepu, Mylord, Polly Mason e consângén'a seraca a pictorului decoratoru si fu din îndurare crescuta.

— Eu înse iti spunu dtale, cà ea e pupil'a mea si posiede o avere disponibila de 80,000 pundi. Nu me privi atât de uimitu, istoria e pré lunga, la mеса o vei auzi.

Ea se sculà. Ralf Fane se îndepartà ametitu si nu-si cercetà mirés'a.

La sèpte si jumetate ore se trase campan'a cea mare si anucià, cà Lordulu si familia sè mërga la mеса.

Lordulu Montalien folosi acele puçine minute, nainte de a plecà în sala, spre a patulà Dianei la interesant'a episodă a vietii ei.

La mеса fu Mr. Gripper celor presenti recomandat.

— Amiculu meu nu amintesece nimicu despre fiintele ângeraşie, cari vërsa binecuvântările lor peste muritorii fericiti; si totusi în asemenea misiune a venit. Problem'a lui e unei fetiie tierane de siespre-diece ani a anucià, cà e pupil'a mea si ered'a unei averi de optu-dieci mii pundi. Mai cunõsee-o înca cineva afara de Fane? Numele ei de prezentu e Polly Mason.

Lordulu Montalien se uimì de sensatiunea, ce produse numele plebeu a unei fete tierane.

Diana Hautton tresari si îsi atintì privirea spre logodniculu ei, carele se uità în jos si se para a se preface în statua, Lady Charteris scapà lingurá pe taueru, Guido si Emilu pareau a se interessá fõrte, si Sir Hugo aşteptà dupa o privire agera spre soçia sa palida cu atentiune la împartasirea ulterioara.

— Precum vedu, dvõstre cu totii o cunosceti, si asià mai bine va fi sè istorisescu din începutu acést'a romantia din vietia.

Lordulu dete tauerulu la o parte si se radiemà înderetu.

— În doi aprile au fost 14 ani, de când m'am imbarcatu în New-York spre a merge la Liverpool. Eu mi-aducu bine aminte de acelu datu, pentru cà fàra voia am parasitu atunci America; cele 9 luni, cari li-am petrecutu în prairia apusului între Indiani si biboli, se numerau între episoadele mai interesante ale vietii mele. Caletorii vaporului erau din clasa de jos. Negutiatori si fabricanti avuti, cari voiau sè veda Europa. Dintre toti erà numai unulu, de carele me interesam a-lu cunõsee. Elu erà unu caletoru de cajut'a a dou'a, unu barbatu frumosu cu fisionomia plina de spiritu si forma atletica. Elu me interessá. În dñu'ultima a caletoriei mi-a împartasitu Hawksley istoria sa, fàra înse a- ni numi ore-cari nume, nici chiar alu seu, càci scieam cu securitate, cà numele lui de pe list'a e numai fictivu. Strainulu erà miculu flu alu unui farmeru anglesu; elu posiedea o educatiune sciintifica si a fost secretaru alu unui domnu nobilu

în Staffordshire. Acelu domnu avea o nepõta, o ereda avuta, care tocmai erà în fõrii acasa. Fetiia romantica si tinerulu oficiantu se înamorareu, fugira la Scoçia si se cununara.

Mylordulu întrerupse. Pescele se puse pe mеса, si elu luà o bucatica.

Façia lui Sir Hugo se înnegurà, Lord Charteris erà palida fõrte.

Cu ochi mari o privià Lordulu Montalien si nu observá pe ceialalti.

Elu continuà liniscitu :

— Patru luni remase secretulu tinerilor acelora ascunsu, dupa acea se descoperi. Dam'a disparu, si secretariulu fu acusat u în modu scandalosu de càtra unchiulu ei pentru unu furtu de juvaeruri si silitu sè parasèca Angli'a. Doi ani dupa acea si-a câstigatu elu în lumea nõua atãta, cà sè mërga acasa si sè-si aduca soçia. Noi ne despartiram u în portulu dela Liverpool, si i-am promis, în casu deca i va trebui ajutoriulu meu, sè se adresedie càtra mine. Patruspre-diece ani au espiratu si eu nu mai auzi nimicu despre Robert Hawksley. Eri soçi Mr. Gripper si îmi împartasi cà sùm recercatu a primii tutoria unei fete tinere, acarei avere se urcà la 80,000 pundi. Totu atunci îmi înmanuà si o epistola, care sè cuprinda detaiurile mai de aprõpe. Epistol'a erà din San-Francisco dela Robert Hawksley. În modu barbatescu îmi aduse elu aminte de promissiunea mea si me rõga sè-mi tînu cuvëntulu, sè fiu tutorulu unicei sale fiice. Totu odata îmi schitià elu si evenimentele vietii sale. Elu îsi aflà soçia sa, pe acareia fidelitate contà elu, la altariu facëndu-se soçia unui altu barbatu, caruia a fost ea promisa înca nainte de ce ar fi cunoscut'o elu. Fàra a schimbà unu cuvëntu cu ea, parasi elu ierasi Angli'a. Nainte de plecare înse, ajunse elu a esperià, cà soçia sa cinci luni dupa atâtai'a caletoria la Americ'a, a nascutu o fetiia, si acést'a fetiia, când a fost de doi ani, fu data unui pictoru decoratoru cu numele Mason si surorei lui spre a o cresce. Elu aflà fetiia si se rugà de ei se o crésca bine si sè pôrte grigia de ea, pâna când va returnà elu. În minele de aur dela Californi'a îsi agonisi elu avutii, si acum a depusu pentru fiic'a sa cà zestre 80,000 pundi, si me rõga, cà îndata sè-i dau fetiia într'unu institutu, unde pentru vfitõrea positiune în vietia ei va aflà educatiunea necesaria. Totu asià are sè-si schimbe numele „Polly Mason“ în numele ei adevèratu „Paulina Lisle.“ Concluziunea finala ar fi, cumca nici pe elu însusi nu-lu chiama Robert Hawksley, ci Robert Lisle.

(Va urmà.)

Ratiociniulu

fondului pentru teatru român, dela adunarea generală din Abrudu în 16 juniu 1877 pana la adunarea generală din Alba-Iulia în 10 octomvre 1878.

(Fine.)

Erogate.

	în bani.	în papire.
	fl.	cr.
1877.		
18/7. S'a platitu secretariului societatii dlui Iosif Vulcanu recompensa votata de adunarea generala din Abrudu	100	—

	în bani.		în papire.	
	fl.	cr.	fl.	cr.
1877.				
26/7. Pentru cumperarea papirelor de valoare specificate sub nr. curentu 3 alu perceptelor, dupa cum arata nota de escomptu s'a platitu pentru :				
a) sortitura de 1864 nr. 3277	133	50		
b) doua obligatiuni rurale ardelene à 100 fl. nr. 68041 si nr. 66175 à 74 fl. 50 cr. . . .	149	—		
c) cupónele de 1-a juliu . . .		70		
1/8. Pentru obligatiunea rurale ardeleana nr. 60181 (vedi perceptele nr. 4) s'a platitu . . .			74	90
1/10. Pentru obligatiunile rur. ardelene nr. 65296 si nr. 64980 (vedi percepte nr. 7) s'a platitu . . .	154	47		
1/11. Pentru transportarea casei Wertheimiane în cartierulu nou alu cassariului . . .		2	50	
15/12. Pentru oblig. rur. de Kascchau nr. 4966 (vedi perc. nr. 8) s'a platitu	39	95		
1878. 4/1. Prenumeratiune pe „Mercur“ 1878	2	—		
14/1. Pentru oblig. rurale ard. nr. 20355 (vedi percepte nr. 11) s'a platitu	38	70		
28/2. S'a elocatu la „Albina“ banii dupa cupónele „Transilvania“ (vedi perc. nr. 12) . . .	18	—		
1/3. Pentru obligatiunea rurale ard. nr. 21696 (vedi perc. nr. 13) s'a platitu	38	41		
28/2. Recepisse postulu recom. la „Albina“		15		
25/5. Pentru marci postali la positiunile perceptelor 15, 17, 18, 19		20		
6/6. Pentru oblig. rur. nr. 69171 si nr. 22456 luate între percepte (pos. 20) s'a platitu . . .	119	42		
15/6. Pentru marce postale la posit percepte 21, 22, 23 . . .		15		
22/6. Recepisse post. la „Albina“		15		
25/6. Pentru oblig. rurale ard. nr. 49959 (percepte nr. 24) s'a platitu	79	37		
16/7. S'au elocatu la „Albina“ spre fructificare cu libelulu nr. 1199 (pag. 129/878)	301	64		
16/7. Postporto la epistola „Albinei“ cu banii si libelulu sub nr. perc. 25, 26		63		
10/7. Recep. post. la „Albina“		15		
17/7. Marci postale la 2 epistole francate, una la „Albina“ alta la d. Traila (percepte 28) . . .		10		
18/7. Pentru cumperarea losului de creditu nr. 1152/18 si a obligatiunilor rur. ardelene nr. 62124 si nr. 17728 luate în perc. sub nr. 27 s'a platitu . . .	318	28		
18/7. Se scóte depositulu în papire de sute percepte nr. 12,				

	în bani.		în papire.	
	fl.	cr.	fl.	cr.
1878.				
refundatu sub percepte nr. 25 si elocatu în suma perceptelor nr. 26 cu				18 —
28/9. Pentru obl. rur. ardeleana nr. 22594 s'a platitu	38	30		
29. dto nr. 12062	37	94		
10/9. Postporto recom. la „Alb.“		15		
12/9. dto nefrancata		5		
17/9. Spesele secretariului pro 1878	19	75		
25/9. Spesele cassariului pro 1878		7	15	
25/9. Pentru purisarea Raciociuniului presente		2	—	
Suma erogatelor	1677	71		18 —
Acesta avere dupa cum se vede din inventariulu Societatii sta :				
1) elocata spre fructificare la „Albina“ cu libelele 101, 314, 534, 683, 907 si 1199 în suma totale				8433 62
2) în obligatiuni de statu, losuri si actiuni la olalta în valóre de				5151 66
3) în bani gata				36 86
Suma	13622	14		

NB. Libelele de elocare a „Albinei“ si obligatiunile de statu, actiunile si losurile de sub 1 si 2 se afla închise în cassa Wertheimiana sub controla dupla, ier restulu de 36 fl. 86 cr. în bani gata la cassariulu 4) în recvisite inventariali are Societatea o cassa Wertheimiana, unu sigilu si o stampila tóte în valóre 145 —
Budapeta în 25 sept. 1878.

I. can. de Puscariu.

Vidi Iosifu Hosszu
v.-presiedinte.

Adunarea din Alba-Iulia

a Societatii pentru fondu de teatru românú,

dupa unele obstacole, în fine totusi se tînu în dílele de 17 si 18 nov. Acele obstacole n'au remasu fãra înriurire asupra successului acestei adunãri. De o parte amãnarea terminului primu, de alt'a timpul nefavoritoru de tótna ploioasa, a opritu pe multi d'a puté participã la acésta adunare, pentru care mai asta-véra se manifestase unu interessu atãtu de viu.

Amãnarea fu caus'a, cà comitetulu Societatii si de asta-data fu represintatu numai prin unu singuru membru, prin secretarulu Iosifu Vulcanu.

Adunarea s'a deschisu la 17 nov. deminét'ia la 11 óre, în biseric'a gr. or., dupa ce întãiu totu publiculu a asistatu la serviciulu divinuu, celebratu de parintele protopopu Tordasiãnu.

Secretarulu anunciãndu, cà nici presiedintele, nici vice-presiedintele, nici altu membru alu comitetului neputẽndu vini la acésta adunare, invitã pe cei adunati asi alege unu presiedinte adhoc. Cà atare se alese dlu comite supremu în pensiune si avocatulu Ioanu Piposú, — iera cà notari adhoc se aclamara dnii Rubinu Patitiã avocatulu si dr. Nicolau Olariu.



Apoi se execută programul ședinței prime, cetindu-se raportul comitetului și alu cassariului, și alegându-se comisiunile indicate în acelu program.

Dupa ședința membrii preșinți se adunara la unu banchetu în sal'a chioscului din promenada. Petrecerea a fost animata, music'a a cântatu cele mai noue piese naționale, și — nu s'a dîsu nici unu toastu.

Sér'a urmă unu balu, la care atâtu inteliginț'a din locu, câtu și cea din giuru a contribuitu unu numeru frumosu de participatori, și astfel balulu a reeșitu câtu se pôte de bine. Culmea acestei petreceri înse totuși a fost Calusierulu și Batut'a, cari s'au jocatu în pauza de soldati sub conducerea vataului Sava. Aplausele nu mai voiau sê încete. Dar despre balu voi servi cetitórelor acestei foi cu unu raportu anume. (L'amu primitu și îlu vom publicá în nrulu viitoru. Red.)

Ședinț'a a două, la 18 nov., s'a deschisu asemenea la 11 óre înainte de miédiadi, totu în biseric'a gr. or.

În acésta comisiunile alese în ședinț'a precedentă își facura raporturile lor. Din raportulu comisiunii pentru primirea de tacse s'a vedîutu, că și dintre straini au contribuitu mai multi însi pentru fondulu Societătii.

Cassariului s'a datu absolutoriu și i s'a votatu multiamita pentru purtarea esemplaria-corecta a socotilor Societătii.

S'a decisu, că restanțierii Societătii, cari datéza mai alesu din ani primí, sê se invite pe calea legii a-si refuí datorfiile, — și spre acestu scopu s'a votatu comitetului 300 fl.

În fine, punéndu-se la ordinea desbaterilor loculu și timpulu viitórei adunări generale, la invitarea repetita a dlui Ioane Axenti Severu, care are proprietate și în Blasiu, s'a decisu că viitóreia adunare sê se țina în Blasiu la 8/20 septemvire 1879.

Telegrame salutátore au sositu două, un'a din Oravitia, alt'a din Naseudu, — acésta din urma înse dupa încheierea adunării.

Terminându-se adunarea, dlu Georgiu Popu secretaru de finanțe a întrunitu la mész'a-i ospitala câtí-va óspeti la prândiu, — iér sér'a o societate petrech la cina la dlu advocatu Cosieru.

Ce e nou ?

La desbaterile asupra adresei a luatú cuvântulu, dintre deputatii români, dnii Parteniu Cosma și George Popu, ambii condamnându politic'a esterna, care a lasatu Dunarea, acestu fluviu însemnatu, în mânilor rusilor, de dragulu Bosniei și pentru cá ministrii actuali sê póta remâne la putere. Politic'a guvernului — dișe dlu Cosma — e lipsita de ori-ce directiune seriósă, schiopetédia de pe o diș pe alt'a, și în urma aduce folóse numai rusilor, pâna când interesele române și magiare sînt sacrificate. Desapróba ocupatiunea Bosniei și dice, că Orientulu este a popórelor mici, a caror independentia trebuie recunoscuta și garantata, iér nu a se amestecá cu forti'a în afacerile lor interne. Dlu G. Popu afla interesele ma-

giare legate de cele române, și cere dela guvernú o politica mai sânetósa în intru și în afara.

Fr. Pulszky în Segedinu, fiindu candidatú de deputatu, în program'a s'a si-a espusu motivele asupra politicei esterne, și afla de necesitate imperiósă, că dusmani'a ce de seclii esista între români și unguri, sê încete câtu mai în graba, și aceste două națiuni cu interese identice sê-si dee mâna fratiésca în contra torintelui slavu.

Benedictu Cairoli, în urm'a ranei ce a primitu în Neapole, aperându cu corpulu seu pe regele Umberto în contra ucigasiului, zace greu bolnavu, și primesce împreuna cu suveranulu seu adrese de felicitare din tóte țerile. Ucigasiulu, fiindu întrebatu asupra scopului ce a urmaritu, respunse, că elu e inimicu capetelor încoronate și voiesce republica universale.

F e l i u r i t e.

Victor Emanuel. De curéndu a aparutu o carte curiósă cu titlulu de : „Il Re Vittorio Emanuele nella sua vita intima“ continéndu detalii interesante asupra vietii private a regelui galantomu și o multime de anecdote încântátore.

Iéta — dupa traducerea „Timpului“ — una din aceste anecdote :

Cu ocasiunea venirii la Roma a împaratesei Rusiei, se dete la Apollo câte-va represintatiuni estraordinare.

Intr'o séra, regele sositu la teatru și aflá la scar'a care ducea în loj'a sa, că împarátésa venise la Apollo cu principes'a Margareta. Regele nu se așteptá la acésta noutate.

— Drace! — esclamá Victor Emanuel, — care, dupa obicei, erá în jacheta; cum se facu? Nu am timpu de a me întórce la Quirinal sê-mi iau o haina. De alta parte, nu potu sê me dispensezu d'a face visita împaratesei.

Cugetându astfel, regele întrá în loj'a sa și aruncându o cautatura de ochi pe oglind'a ce decorá unulu din pareti :

— Bravo, — dișe elu, — sînt de totu în negru, nu-mi lipsesce decátu o haina . . . Cine-mi va împrumutá una? . . . Uita-te, dișe către adjutantulu seu, déca nu se afla cumva în loji vre-unu ajutoru de câmpu.

Se trimise în lojile curtii, și se gasi marchizulu de Bagnasca, care erá tocmai în toalet'a de serata. Îlu rugara sê vie în loj'a regelui. Victor Emanuel își scóse jacheta, i-o dede colonelului și se îmbracá cu hain'a négra a acestuia. Dar i mai lipsiá o cravata alba. Bagnasca i oferí pe a sa; dar regele, întorcéndu capulu zarí pe servitorulu lojei, unu tineru numitu Rudolf Marasca, care stá nemișcatu în usia. Elu constata, că cravata servitorului erá multu mai curata decátu aceea a ajutorului seu de câmpu.

Regele fâra a dișe ceva, se apropia de Marasca, i ia cravata, si-o pune la gátu, apoi uitându-se în oglinda, strigá satisfacutu :

— Acum, aide sê vedemu pe împarátés'a; credu că represintu fórte bine pe unu rege alu Italiei!